

forslaget om Indførelse af Boldgift i Lærlingeforholdet og ville bortfalde eller atter være at ubelæde, hvis Boldgiftsændringsforslaget ikke vedtages.

Til § 14.

I Lovforslagets § 12 bestemmes, at saa længe en Lærlingekontrakt ikke løbligen er hævet, maa Lærlingen ikke af nogen Anden tages i Lære eller anvendes som Medhjælp ved noget Næringsbrug. Heraf vil kunne fremkomme et mærkeligt Forhold i det Tilfælde, at Lærlingen løber af Lære, og Mesteren hverken finder Anledning til at kræve ham tilbage eller fordre Kontrakten hævet. Lærekontrakten vedbliver da at bestaa, Lærlingen kan ikke fordre den hævet, og Mesteren vil ikke, men faktisk gjør den ingen Nytte. Mesteren har ingen Gavn af den, og Lærlingen kan den være til stor Støde. I et saadant Tilfælde mener Udvalget, at Kontrakten bør bortfalde, og har herom stillet Ændring under Nr. 16.

Til §§ 15 og 16.

Til disse Paragrafer har Udvalget stillet et Par mindre Ændringsforslag, som næppe tiltrænge nogen særlig Motivering.

Til § 17.

Denne Paragraf omhandler nogle særlige Tilfælde, hvori Lærlingen mod Erstatning kan fordre Kontrakten hævet. I og for sig er Udvalget enigt med Lovforslaget i, at der kan indtræde Forhold ud over de i §§ 14, 15 og 16 nævnte, som gjør det ønskeligt, at Kontrakten kan træde ud af Kraft; men Bestemmelserne i § 17 findes hverken tydelige nok eller fuldt betryggende for Parterne. For det Første kan Mesteren ikke i Genhold til denne Paragraf fordre Kontrakten hævet, selv om han gennem Erstatning vil holde Lærlingen fuldstændig skadesløs, og dernæst er det næppe heldigt i en Lov at give saa ubestemt og ube-

stemmelige Forrifter, som at Lærlingen kan fordre Kontrakten hævet, naar Øvrigheden skjønner at „særegne ved Lærlingekontraktens Indgaaelse uforudsete Omstændigheder gjøre en Forandring i den trufne Bestemmelse om Lærlingens Uddannelse ønskelig“. Udvalget foreslaar derfor Paragrafen forandret saaledes, at saavel Mester som Lærling til enhver Tid kan fordre Kontrakten hævet mod Erstatning, der fastsættes ved Boldgift.

Til ny § 18.

Under Lovforslagets Behandling har der gjentagende og med Rette været gjort opmærksom paa, at visse Tvistepunkter, som kunde opstaa mellem Mester og Lærling, kun daarlig egne sig til Rettergang, men burde afgjøres af et sagkyndigt Skjøn, hvorved ogsaa naaedes den i flige Sager ikke ringe Fordel, at Afgjørelsen kunde falde hurtigt efter Tvistens Opstaaelse. Udvalget har forsaavidt kunnet slutte sig til denne Betragtning, at det foreslaar at lade en Del af disse Spørgsmaal afgjøre ved Boldgift. En saadan Afgjørelsesmaade i flige og lignende Sager er langt fra ualmindelig her i Landet. I Forpagtnings- og Aftegtskontrakter findes i mange Tilfælde en Bestemmelse om, at visse mulige Konfliktspunkter skulle afgjøres ved Boldgift, og paa Lærlingeforholdets Omraade har „Foreningen til Lærlingens Uddannelse i Haandværk og Industri“ allerede indført Boldgift med uigjenkaldelig bindende Virkning for alle Parter til Afgjørelse af mulig Uenighed om Kontraktens Forstaaelse eller om Parternes gjensidige Rettigheder og Pligter. Og da Boldgift har vist sig at være en praktisk Afgjørelsesmaade i disse Tilfælde, har Udvalget forment det rigtigt i den foreliggende Sag at stille Forslag om dens Anvendelse paa Lærlingekontrakter med den for Boldgiftskjendelsen sædvanlige Retsvirkning.